

Vise af Hittebarnet.

Naar man sit

p *cresc: f* *p* *mf*

Glas har tømt i Ro, da har man Hier-tet paa sin Tunge! Alt som man drikker, glad og fro den Gamle klinker med den

f

Un-ge Den Før-ste hu-sker paa sin Vaar, den sid-ste paa sin elsk-te Pi-ge. Til Panden Vi-nens Dun-ster

p *mf* *f* *p*

sti-ge, men hvertet Ord fra Hiertet gaaer. Til Pan-den Vi-nens Dun-ster sti-ge, men hvertet Ord fra

Hiertet gaaer.

p *f* L. Zinck.

Man synger høit om Viin og Kys;

Med Glas i Haand man Guld ei savner;

Og den, som var Din Uven nys,

Med Broderhierte Du omfavner!

Af Nød og Trang man intet veed;

Sig Staadder en Croesus drømmer!

Vor Følelse fra Sielen strømmer

J Tillid og Fortrolighed!

Til Armod's Søn med gavmild Haand

Man Trøstens milde Gave rækker

Ved Vinen hæver sig vor Aand!

Den hver en Trældoms Lænke brækker!

Som Himlen Sielen aaben er;

Hvert Øie læser i vor Tanke!

Af Glæde vore Hierter banke,

Og hver en Skabning er os kier!

Paa Bunden af en Flaske Viin

Gud lagde Nøglen til vort Hierte;

Og Brugen af dens Medicin

Mod Sindets Qualos Glæden lærte!

Mentie, veed jeg, er ei let,

Naar ofte man sit Glas udstikker:

Jeg mærket har, naar tæt man drikker:

Saa glemmer man at holde tæt!